

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ГОТУЙМОСЯ ДО ЛИСТОПАДОВОЇ КАМПАНІЇ В КОРИСТЬ ПРЕСИ!

Періодом потакою на тему винищення дня є пригадаати всім нашим організаціям і читачам робітничо-фармерської преси, що до листопада залишилося вже менше, як півтора місяця. Це є час якраз вистарчаючий для доброї підготовки до листопадової кампанії в користь української робітничо-фармерської преси. Цей осінь треба підготуватися до пресової кампанії так, щоб покрити вже пороблені видатки і забезпечити свою пресу на довгий час.

Спеціально вибраний для цієї справи комітет у Вінніпегу, чи сама Видавнич. Рада, на основі отриманих від видавців пропозицій, виробить план кампанії, оголошить його в пресі та розішлють всім видавцям. Це буде зроблено в найбільшому часі. Зараз же ми пригадуємо нашим організаціям, читачам і ширим симпатикам, щоб вони вже підготувалися до листопадової кампанії, щоб ніби мисно озброїти своє боеве друковане слово, щоб воно сильніше, голосніше дувало поміж робітниками й фермерами, щоб освідомляло їх, клякло до організації та до боротьби за визвіл з капіталістичного визиску.

Разом з цим — ми кличемо всі наші організації, її членство, читачів нашої преси й симпатиків до активної організації й культурно-освітньої праці. На дворі дожилося холодним осіннім вітром. Вечері вже довші. Час вже скінчився з себе літню дрімоту і взятися до організації праці. Організаційно-освітній комітет, школи, мистецькі повинні заглянути в ухвали останніх з'їзду, поговорити над ними й взятися за їх виконання. Курси, школи, драматичні трупки, оркестри — все це повинно піти в рух, пам'ятати, що перед нами широчезне поле для праці — щоб організувати неорганізованих і освідомити неосвідомлених.

До праці, товариші! й товаришки! — до активної праці на добро своєї організації, преси і працюючої класи! Кожний і кожна з вас хай зробить частину організаційної праці, і з цих маленьких частин виросте монументальна організаційна й культурно-освітня будівля.

СЕРЕДНЬОВІЧНА ІНКВІЗИЦІЯ ПОЗА-ВИДУВАЛА-Б ЇМ.

Люди часто люблять згадувати середньовічні часи інквізиції, як щось страшного, варварського, некультурного, як щось такого, про що в нинішній інквізиції й мряти страшно, як щось такого, що відійшло в історію і ніколи не верне. Сперечатися з цим не будемо. Куди вже там неярним середньовічним часам увінчатися за віком електрики, радіо, летунства. Куди вже там вікові, що в-везубській сутні палив людей науки на кострах, що заданими гарячими кліщами спливав біг світу — куди йому увінчатися за "Графом Цепеліном", що в тит 75 годин облітає доколос-світа.

Нарешті — куди-ж там, середньовічним чотуокнижникам, з їх примитивним приладами людського катування, увінчатися за нинішнім електричним крисдом, за нинішніми судами з їх цивілізовано-вишуканою формою мучення катування людей, від яких божеволють не тільки ті, яких ведуть на муки, але й ті, які судять.

Так, читачу, ви догадуєтесь, що мова йде про суд в Шарлот, Злучених Державах, над гаєстонськими страйкерами і їх провідниками. Вигляд читачи вже в минулому числі "У.Р.В.", що один із присяжних суддів, Дікозф Кемпбел, збожеволів, на слухавшись тих митарств, яких натерпілися гаєстонські страйкери, збожеволів під впливом напруження, викликаного ходом розправи — коли до саї суду вихали штучно зроблену постать застреленого шефа поліції Едерголта.

І куди-ж там середньовічній інквізиції увінчатися за двайцятим століттям цивілізації, це й в такій високорозвиненій країні, як Америка, з її Голівудами, Фордами, Хмародерами...

В Шарлот судять 16 юніших робітників. Судять. Підшукують присяжних, старанно переслідують їх, щоб була не повав туди якийсь сторониш оскаржених, і проте, коли першу лаву присяжних розв'язали без "детактивне" божевідство Кемпбела, то чотирох членів лави присяжних прийшли до об'єднувачених і заявили, що вони були-б голосували проти за-суду, бо переконалися, що вони невінні.

Тепер вже не голосуватимуть. Тепер ще сильніше пересвітатимуть лаву присяжних, бо-ж непременно сучасній цивілізованій Феміді, коли божеволють не оскаржених, але судді.

Коли-ж читаєш коротенькі звістки про ті умовини й окруження, серед яких відбувається розправа, то, невідлячясь, ні як радія, електрики й летунства — вам здається, що це діється деє в екзотичній середній Азії, що це одна з казок з тисячі й одної ночі. От тільки замість чарівної Шехерезади глядять на вас з той саї суду й з того, що діється поза його сті-

ями, гідже кривожадне обличчя Лінча. 300 п'ятих погромників під проводом міського голови й компанійних дорадників руйнують приміщення робітничої юні, забирають з собою юніших організаторів, вивозять, катують до неприжитності. Хотіли їх злічувати, але щось перешкодило.

Де-ж була поліція? Де міський голова — там і поліція. Вона разом з погромниками на 105 автомобілях шукала за юнішими робітниками, за свідками та адвокатами оскаржених, щоб злічувати їх.

300 компанійних розбішак в суботу, 15 вересня замордували жінку за активність в страйку, Еду Вігінкс; матір п'ятих дітей. Сімох бандитів арештовано, але... по зложенню по \$1,000 кавці їх випущено на волю. Одна лише неприємність та перешкоджає для втримання порядку перед розшоною подією та плаченими бандитами компанії Шиб пак! То тільки для зломлення страйку спроваджується військо.

Читаєш оте все і підтверджуєш загальну думку про те, що середньовічна інквізиція вже більше не верне. Де-ж хто бачив? Ніколи її не наздінати сучасної техніки, цивілізації і всего того вишуканого варварства, що його виплекала капіталістична система проти працюючих, проти передових революційних борців пролетаріату.

Але ані електричні криса, ані суди Лінча, ані ніякі вишукані капіталістичною цивілізацією тортури не вють революційного духа визискуваних. Це якраз розуміють капіталісти й тому, вони так скажуть.

В БОРОТБІ ЗА СВОБОДУ СЛОВА!

КАНАДІЙСЬКА РОБІТНИЧА ОБОРОНЧА ЛІГА

Канадійська Робітнич. Оборонч. Ліга — це масова робітнич. організація, що ставить своїм завданням оборонити робітничу справу, коли броща праці якоїсь класи попадають перед капіталістичний суд за свої переконання, за провід в економічній та політичній боротьбі праціюючих. Вона допомагає їм, коли їх засуджується в тюрму, коли треба перед судом поставити оборону і т. ін.

Канадійська Робітнич. Оборонч. Ліга — це те саме, що в Європі Міжнародна Організація Допомоги Революціонерам (МОДР), що в Злучених Державах Інтернаціонал Леббоу-Денфенс, яка зараз в Шарлот боронить гаєстонських страйкерів і їх провідників, якім грозить електричне криса.

В зв'язку з боротьбою комуністичної партії за свободу слова в Торонто, у зв'язку з терором торонтоноскої поліції, яка кожного дня арештує комуністів, яка скарфікувала "Воркера" і затримала терором всім тим друкарням, що послили-б його друкувати — Канадійська Робітнич. Оборонч. Ліга має тепер багато справ перед собою, що їх вона має оборонити перед судами. Терор поліції проти комуністичної партії й проти радикальних організацій в Торонто не усе. Робітництво повинно відкритися на цей поклик КРОЛ і негайно заслати свої жертви на адресу секретаря КРОЛ А. Е. Сміта, 105 Bloor St. W., Toronto 5, Ont.

УНДІВСЬКІ ХУЛІГАНИ ПАЛКАМИ Й НОЖАМИ ПОРАНИЛИ СЕЛЯН.

Найновіша розправа ундівських погромників під проводом попа й посла над українськими селянами.

Ювілей шістьдесяті-літнього існування "Просвіти" припав в часі особливо загостреної класової боротьби, в часі все більш загостреної фашистської диктатури та одночасно в часі зростаючого спротиву з боку працюючих мас. Ради того, щоби затримати своє панування над працюючими масами, буржуазія не тільки веде наступ на всі дотеперішні праця й здобутки селян і робітників, але також фашистським кулаком, тобто брутальною силою й кривим терором, намагається спинити їхню боротьбу за соціальне й національне визволення.

Загострення класових суперечностей мусило, очевидно, наступити й на культурно-освітньому полі, бо культурно-освітня праця — поведена згідно з інтересами й стремлінням працюючих мас — поглиблює свідомість мас та підготує їх до боротьби за робітничо-селянський уряд.

Українські працюючі маси вже кілька років змагаються за робітничо-селянську "Просвіту", яка повинна стати культурно-освітньою установою для ширення серед них знання й класової свідомості. Але таке освідомлення працюючих мас іде в розріз з класовими інтересами української буржуазії та її прихвостлів з таборів МСНР, УСДП і шумівських, які з свого боку дамагаються використати "Просвіту" для зміцнення угоди з польським фашизмом та зробіти з неї осередок всякої реакції, знявдя для боротьби проти селянсько-робітничого руху, проти Радянської України та за українську буржуазну державність.

гальмувати праця над освідомленням українських мас.

Теперішній унді-попівський провід Просвіти хапається навіть кривавого терору над українськими селянами й робітниками, щоби тільки затримати у своїх руках вплив на "Просвіту". Ювілейні Загальні Збори Товариства Просвіта у Львові окропила фашізуучо-ундо-попівська зграя кровю селянсько-робітничих делегатів. Але видно, мав це бути тільки перший крок у кривавому терорі над просвітніськими масами, який провінціональні унді-попівські фашисти мали взяти за приклад до наступування.

Недавно відбулося в Старому Самборі свято "Просвіти" на яке явилися селяни і робітники під червоним прапором з кличем: За робітничо-селянську Просвіту! Це був свідомий просвітницький привідом до страшно кривавої масакри, яку українські фашисти справили селяням й робітникам. Фа-

КРИЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Як алянти в часі війни використовували для пропаганди друковане слово.

Вилсона зроблено козлом алянтської пропаганди. Його перш всего зроблено великим гуманістом. Його 14 тоном про-волю і неадаєжність всіх націй, його промови про те, що Злучених Держави йдуть у війну лише за демократію, що він не допустить до знищення Німеччини, чи тяжкого її оподаткування, але що Америка хоче лише усунути милітарістичну кляку, яка затягуєла Німеччину у війну й дає змогу Німеччині встановити в себе справжній демократичний уряд, найбільш його обидницю, що всі малі нації, десятки яких було під Австрією, дотануть самостійність — все це був найстрашніший засіб пропаганди.

Найкращий приклад маємо хоч би той, що між українцями була пушена чутка, були віддані навіть летючки, що президент Вилсон — це ніхто інший, як архивієв Рудольф, який везе визволяти Галичину з під австрійського ярма.

У Вашингтоні Вилсонові казали лише виголодувати промови про всі ті благодаті, які він дає всім народам Європи й Америки, коли переможе шмемський милітаризм. Все його промови перекадалися на всі "цивілізовані" мови в протягу 48 годин і мистецько в десятках тисяч газет різних країн.

Пропагандовий комітет (якщо на зовні не знав, що це робить пропагандовий комітет) запрошував редакторів і репортерів іспанських, голандських, скандинавських і південно-американських (невтральних країн) газет на алянтський фронт і показував їм окопи. В таких випадках все було підготовлено, процидсе новки виглядали брано, так і рвалися в бій — що їх "визволю стримувано" — все це для того, щоб тисячі газет тих країн писали про непереможність алянтської армії.

В нагороду за такі гостинності газети дали Крілові до розпоряджності новинарську, зєдграфічну агенцію "Associated Press", по якій він встановив щоденне обслуговування військовими новинарками Китай, Японію, Гаваї і Філіппіни.

Крілів і М'єжлєвський пропагандовий комітет виробляли спеціальні плякети з малюнками й написами та віршами і розсилали їх по Росії, Китаю, Японії, Кореї, Індії. Потім вступили безпосередні телеграфічні зносини з Владивостоком, Харбіном, Іркутськом і Омськом на Сибірі.

Норткліф, власитель десятих великих газет в Англії й інших країнах, разом з Кріловим зупиняють інтереси й стремління української буржуазії старіються найбрутальнішими фашистськими методами за-

зидента Вилсона. Вилсонові промови були амуніцією для всіх пропагандових гармат і балунів Ріжних шляхів вживано, щоб ліберальна німецька преса подавала змісти Вилсонових промов. Вилсон своїми промовами неутралізував опіцію між середньою і дрібнобуржуазним населенням Німеччини, неначе б то алянти хотуть знищити Німеччину політично й економічно. Вилсон переконував німців, що він і його союзники хочуть лише визволяти Німеччину від пруської автократії.

Тож найблизчий приятель Вилсона, полковник Гава писав до лорда Брюса, що промови Вилсона не тільки побивають Німеччину, але заспокоюють паціфетів у самих алянтах: ских краях, з якимі було-б багато клопоту. Його промови обеззброїли паціфетів, а що палвакніше, покодили їх. Батато німецьких письменників і ліберальних журналістів захопилися вилсоновією й почали ширити її в Німеччині.

Отже Вилсон не гадив нікуди з Вашингтону і тільки за посередництвом — друкованого слова — газет, книжок, летючок ширялася його пропаганда. І вона була сильніша аз гармат, за трилли газет, бо вона отруювала розум шлому населенню країни — населенню десіток країн і народів, вона дуріла ті народи волею, самострійністю, двоим правом самими рішати своєю долею і т. ін. буржуазно — демократичним злудним кличам, від яких зараз, які відомо, не залишилося й сподягу, або диве ганейний сподягу — які навіть потім самого Вилсона загнали в могилу, бо сам він потім, поскільки він був ширий у своїх обіцянках, переконався, що був лише зброєю в руках пропагандових міжлєвських імперіалістичних комітетів. Коли він поїхав до Європи виконувати свої обіцянки, то там ніхто його не слухав. Коли він вернув до Америки — то й тут не знайшов попертя тих, які передтим протягом 48 годин перекадали його промови й заснали ним ілий свити. Навіть пропованованим Ліга Націй зачинила перед ним свої двері.

Але найтрагічніше те, що алянтська "демократія" застала Вилсона його власними руками знищити всі свої 14 заповідів, зробити його поміжхонськом перед шілим світом. От що то значить сила друкованого слова! От чому — то робітничі й фармери повинні зрозуміти це і будувати свою сильну пресу, зробити її найвильнішою зброєю своєї організаційної й культурно-освітньої пропаганди.

Колі якісь сльинні жовтоблакитники закидають нам пропаганду, коли вони кажуть, що у наших газетах багато агітації й пропаганди, то наша відповідь їм повинна бути одна: "А ви навіть церкви зберодили в чинику пропаганди — пропаганди шкідливої працюючій класі, в чинику пропаганди в користь визискувачів ворогів працюючого народу".

Запитаєте їх, чому вони в церквах боються та за церкви судяться — чи в наслідок надмірної мольдвн, чи в наслідок ворожого оди проти других пропаганди? Запитаєте, нехай відповідають!

Ми ще вернемося до цієї теми наво бо цікава вона. От, жаль, що мало часу для подрібного її розглядення.

Червоний.

В Німеччині задумують будувати кілька нових "Цепелінів", значно більших розмірами як теперішній. В ті цілі малиб бути вибудовані в полюдстві Німеччині нові доки, в котрих будувались би воздушні козлоси. До Америки мав вийти представник фаунави "Цепелінів" з метою затуяити лозичку у висоті 70 мильних доларів призначених на будову 3-ох нових "Цепелінів".

Вернемо ще до промов прес-